

Sedmé přikázání.

Nemáš krást!

Jako na jednoho z nejopovrženějších tvorů pohlíží se na zloděje. Zloděj je každý, který jinému bere něco z jeho vlastnictví, bez jeho vůle!

V tom spočívá vysvětlení. Aby přikázání také správně zachovával, nemusí člověk dělat nic víc, než vždy jasně rozlišovat, co patří druhému! To není nic těžkého, řekne si hned každý. A tím to má již odbyto. Určitě to není těžké, jako v podstatě přece není těžké zachovávat všech deset přikázání, když se jen správně chce. Avšak podmínkou při tom přece zůstává vždy to, aby je člověk správně znal. A **to** chybí mnohým. Uvážili jste někdy pro správné následování přikázání to, co je vlastně vlastnictvím druhého, z něhož mu nesmíš nic vzít?

Jsou to jeho peníze, šperky, šaty, snad i dům a statek s dobyt看em a vším, co k tomu patří. Avšak v přikázání nestojí, že se to týká jen hrubohmotně pozemských statků! Existují přece hodnoty, které jsou ještě mnohem vzácnější! K vlastnictví člověka patří také ještě jeho pověst, veřejná vážnost, jeho myšlenky, jeho osobitost i důvěra, kterou požívá u druhých, a když ne u všech, tak alespoň u toho či onoho! Jsme-li však jednou tak daleko, pak bude stát mnohá pýcha duše vůči tomuto přikázání již poněkud malomyslněji. Pak se zeptej sám sebe: Nesnažil jsi se někdy, snad v dobré víře, napomenutím k opatrnosti otrást nebo zcela podkopat důvěru, kterou nějaký člověk požívá u jiných? Tím jsi

zcela regulérně toho, komu tato důvěra patřila, okradl! Neboť jsi mu ji vzal! Nebo ses alespoň o to pokusil.

Okradl jsi svého bližního také tehdy, když víš něco z jeho poměrů a **bez svolení dotyčného** předáváš tuto vědomost dál. Z toho můžeš poznat, jak těžce jsou do sítí viny zapleteni všichni ti lidé, kteří se snaží z takovýchto věcí udělat obchod nebo vůbec obchodně provozují něco takového, jako takzvané informační kanceláře nebo něco podobného. Toto samočinné zaplétání se v tom skrze všechny následky této činnosti neustálého přestupování Božího zákona vytváří tak strašnou síť, že tito lidé se již nikdy nebudou moci vyprostit a zůstanou vydáni napospas zatracení; neboť oni všichni jsou mnohem **více obtěžkáni** než hrubohmotní zloději a lupiči. Viníky a spolupodílníky jsou rovněž ti, kteří takovéto „štvavé obchodníky“ v jejich hříšné živnosti podporují a pomáhají jim. Každý přímý a čestně myslící člověk, lhostejno, zda je to soukromník nebo obchodník, má právo a povinnost žádat od každého člověka, který k němu přichází s nějakou takovouto žádostí, **bezprostředně** vysvětlení a, když je to nutné, tak i doklady, podle nichž se může rozhodnout, jak dalece s důvěrou může splnit jeho přání. Všechno ostatní je nezdravé a zavrženíhodné.

Plnění tohoto přikázání má ještě ten účinek, že se více a více probouzí cítění a vychovávají, uvolňují se jeho schopnosti. Člověk tím obdrží správnou znalost lidí, kterou pozbyl jen z pohodlnosti. Ztrácí pozvolna to mrtvé a strojovité a stává se opět živoucím člověkem. Povstávají tak skutečné osobnosti, zatímco nynější vypěstované masové zvíře se musí ztratit.

Dejte si námahu o tom hluboce uvažovat a dbejte, abyste přece jen nakonec na stránkách vaší knihy hříchů nenašli mnoho

přestoupení právě tohoto přikázání!